

4.2 ลักษณะของการมีน้ำใจนักกีฬา

การมีน้ำใจเป็นนักกีฬานี้เป็นความมุ่งหมายโดยตรงและอย่างสูงของการกีฬา ซึ่งการมีน้ำใจเป็นนักกีฬาอาจแสดงออกได้ในลักษณะดังต่อไปนี้

1. เล่นกีฬาด้วยชั้นเชิงของการกีฬา ไม่เล่นตลกตลก
2. ไม่เอาเปรียบคู่แข่งชั้น
3. มีมารยาทของการเป็นผู้เล่นที่ดี
4. เคารพกติกา เชื่อฟังคำตัดสินและยอมรับ
5. รู้แพ้ เมื่อความสามารถสู้ไม่ได้
6. รู้ชนะ ไม่ทับถมผู้แพ้
7. รู้ภัย มีเมตตา
8. รู้จักการยินดีเมื่อชนะ และไม่ลงโทษผู้อื่นที่แพ้หรือผิดพลาด
9. มีความอดทน ไม่ละความพยายาม เข้าร่วมการแข่งขันโดยมิได้มุ่งหวังสิ่งตอบแทน
10. แสดงออกเต็มความสามารถ ไม่อ้อมแอ้มหรือแกล้งแพ้

4.3 มารยาทของผู้เล่นและผู้ชมกีฬาที่ดี

การเล่นกีฬานอกจากจะช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีสุขภาพสมบูรณ์แล้ว ยังช่วยส่งเสริมให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา สามารถมีชีวิตอยู่ในสังคมได้ดีอีกด้วย การที่จะช่วยให้เป็นผู้มีน้ำใจเป็นนักกีฬา นอกจากครูฝึกจะคอยอบรมสั่งสอนชี้แนะวิธีปฏิบัติที่ถูกต้องแล้ว ผู้เล่นและผู้ชมควรจะได้ระลึกถึงข้อปฏิบัติดังนี้

ก. ผู้เล่นที่ดี

1. ปฏิบัติตนตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ และกติกาการเล่นโดยเคร่งครัด
2. เคารพและเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสินและกรรมการในการตัดสินโดยตลอด
3. แสดงความเป็นมิตรและให้เกียรติกับผู้ร่วมเล่นทั้งฝ่ายตรงข้ามและฝ่ายเดียวกัน เช่น การทักทาย การร่วมมือกันทั้งก่อนและหลังการเล่น
4. เป็นผู้มีความสุภาพเรียบร้อยไม่แสดงอาการเย่อหยิ่งหรือโอ้อวดต่อบุคคลอื่น
5. เล่นด้วยชั้นเชิงของการเล่น ไม่ยั่ววูย ไม่กลั่นแกล้งหรือเอาเปรียบฝ่ายตรงข้าม หรือผู้ร่วมเล่นด้วยกัน หากมีการพลาดพลั้งให้ขอโทษและให้อภัยซึ่งกันและกัน
6. เล่นเต็มความสามารถของตนเองและในขณะเดียวกันควรรู้จักประมาณตนเองในความสามารถนั้น ๆ ด้วย